

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 8. Friderici epistola ad Saxoniae Electorem, hujusque responsum ad illum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII.
A. C. 1619.
xime petulantia Bohemorum Directo-
rum, qui ab initio horum motuum pro
explenda sua ambitione ac rebellione
omnes tam Divinas quam humanas le-
ges pessumdederunt; quo enim jure
Ferdinando, quem ipsimet in Regem
elegerant, Regnum eripere poterant;
si enim eum tanquam Regem suum ag-
noverant, cur eum, qui nullum se su-
periozem in terris habuit, judicare ausi
sunt? si vero Bohemiæ Regnum tan-
quam Cæsaris & Imperii feudum, uti
re ipsa est, esse crediderunt, cur judi-
cium, ut vocant, feudale non institue-
runt, ubi a Cæsare & Imperio de Ju-
ribus partium judicari debuisset? cur
omisso ejusmodi judicio, nequidem post
Mathiæ Imperatoris obitum Imperii
Vicarios interpellarunt, supplices, ut
hi feudale judicium instituerent, Pa-
resque Curiæ eo convocarent. At
maluerunt via facti Regem suum exau-
ctorare, seque tanquam judices simul
& accusatores gerere.

§. VIII.

*Friderici epistola ad Saxoniam Electo-
rem, hujusque responsum
ad illum.*

*Merc. Gal-
lob. t. 13. l. 1.* Prius vero die sexta Octobris Frideri-
cus Amberga literas ad Saxoniam Ele-
cto-

Electorem dabat hujus tenoris: „haud Sæc. XVII.
 „necessarium est, turbarum, quæ in A. C. 1619.
 „Bohemia hæctenus extiterunt, men-
 „tionem aliquam apud te facere; non
 „enim ignorare potes, quantis cona-
 „tibus Jesuitæ, & eorum asseclæ Pro-
 „testantibus in Regno isto Statibus sem-
 „per resisterint, permissum eis a Ru-
 „dolpho Cæsare Majestatis diploma op-
 „pugnarint, idque unice egerint, ut
 „regnum istud cum incorporatis ei pro-
 „vinciis sub jugum pontificium & ab-
 „solutum dominium rursus mitteretur,
 „cumque læsa sæpius patientia, viam
 „tandem Ordines invenerint, qua di-
 „ploma istud Majestatis ab interitu vin-
 „dicarent, & per hanc occasionem Re-
 „gno ejecti essent, quam laborarint sta-
 „tim, armis, ad quæ corripienda Cæ-
 „sarem induxerant, reditum, de me-
 „diis scilicet aliis desperantes, sibi pa-
 „rare.„

„Prohibere equidem per ablegatos
 „meos Francofurtum Consiliarios modis
 „omnibus, ut ab extremitatibus absti-
 „neretur, conatus sum, cum vero,
 „qui ablegati eo ab Ordinibus Bohe-
 „miæ legatis fuerunt, ut admitteren-
 „tur, impetrare non possent, nec lite-
 „ræ eorum in Collegium Electorum ad
 „consultandum afferrentur, sed ad e-
 „lectionem faciendam præcipitatis con-
 „siliis

Sæc. XVII. „filiis properaretur, insignis inde mu-
 A. C. 1619. „tatio in regno isto, abdicatio scilicet,
 „& nova personæ meæ electio secuta
 „est. Enimvero nunquam eam pren-
 „savi, nec unquam coronam istam, re-
 „bus præsertim sic stantibus, & regno
 „ita jam bellorum tumultibus exhau-
 „sto, ut utilitatis parum, periculorum
 „vero & laborum satis multum expe-
 „ctari inde possit, expetii. Cum ve-
 „ro Ordines Bohemæ cum incorpo-
 „ratis provinciis decretum, de jugo
 „isto veteri semel excutiendo, & nun-
 „quam iterum assumendo, quin pere-
 „grino potius imperio admittendo sece-
 „rint, colligere facile potui, quid in-
 „de imperio vicinisque Principibus in-
 „commoditatis accrescere possit, quod-
 „que futurum sit, ut causa omnis mali
 „mihi imputaretur, qui legitimam & or-
 „dinariam Dei vocationem acceptare
 „recusaverim, oblatamque *Rempublicam*
 „juvandi occasionem neglexerim: Cum igitur
 „legationem a Bohemis, & incorpora-
 „tis provinciis ad me decretam quotidie ex-
 „pectem, consilium, auxiliumque tuum im-
 „ploro, promitto autem, quod, quæ futura
 „sint, ad te fideliter referre, omniaque ita
 „disponere velim, ut pax in imperio, sub-
 „lata omni bellorum occasione, conservetur.
 „Hoc quidem ita spero, dummodo *Hispa-*
 „*nice Rex, & reliqui Status Catholici* (cum
 Ele-

Electtoribus enim Spiritualibus, & Bava- Sæc. XVII.
 ricæ etiam duce hoc nomine jam egi) quie- A. C. 1619.
 tos se præsliterint. Secus si faxint, exter-
 num quoque requirere auxilium vel invitus
 cogor. Ad extremum, non dubito, quin
 de Hungaricis etiam rebus quid inaudieris:
 Earum quæ ratio, & finis sit, explora-
 tum satis non habeo, ita tamen statuerunt
 Ordines, Jesuiticarum, quas hæcenus per-
 pessi fuerunt, machinationum pertæsi, quod,
 quia viribus, propugnaculisque, adversus
 juratum Christiani nominis hostem paratis,
 nudari, privarique sese vident, de ratione
 aliqua ab interitu se suosque vindicandi co-
 gitare decreverint, ceperintque.

Ad has vero Friderici literas Saxo-
 niæ Elector respondens paucis hæc si-
 gnificabat: de rejectione moderni Impera-
 toris, factaque nova personæ tuæ in Regem
 electione, verba jam facere nolo, cum præ-
 sertim de jure electionis, quo Regnum istud
 fruatur, deque pactis cum Domo Austriaca
 intercedentibus, & impetratis contra Re-
 versales, quemadmodum, etiam de cau-
 sis factæ rejectionis, & quo animo eam Cæ-
 sar D. usque Austriaca accepturi sint, ni-
 hil etiamnum mihi constet, summe tamen
 vereor, futurum, ut Regnum istud Bohe-
 miæ, & incorporatæ provinciæ ad optatam
 hac ratione pacem non modo non perveniant,
 sed turbis etiam majoribus involvantur, cum
 præsertim tractationibus locum nullum re-
 lictum

Sæc. XVII. lietum esse scribas, Imperatorem vero,
 A. C. 1619. periculum sit, exclusionem istam gravissime
laturum, & vel omnium, quæ ipsi adhuc
 restant, jacturam potius, quam Regno isto
 cedat, facturum. Dissuasionibus prolixis
 negotium tibi facessere nolo, ne vel invidere
 tibi dignitatem istam, vel Ordinum jura,
 immunitates, & privilegia in dubium vo-
 care velle videar, ita tamen statuo, si ra-
 tiones contrariæ, & dissuadentes cum Sua-
 foriis conserantur, futurum, ut his longe
 præponderent. De te non dubito, quin in
 arduo hoc negotio consilium maturum ad-
 hibiturus sis, exempla que aliorum Princi-
 pum, quibus honores oblatis iidem olim fue-
 rint, ob oculos tibi propositurus, & ad-
 monitiones istas meas nonnisi ex fideli, &
 benevolo profectas animo existimaturus sis.
 Ad me quod attinet, omnem istam rem di-
 vine providentiæ, & moderationi commit-
 to, totoque pectore opto, ut consilia appre-
 hendas ejusmodi, quæ Electorali & Regia
 dignitate digna, subditis utilia, toti Im-
 perio honorifica, Regno Bohemice annexi-
 que provinciis salutaria sint, & ad pacem
 acquirendam perniciemque omnem verten-
 dam quam maxime faciant. Non inter-
 mittam etiam, quin habito cum reliquis
 Electoribus, Collegis meis, consilio, quæ
 ad pacem conservandam necessaria futura
 sint, modis omnibus promoveam. Mo-
 tuum Hungaricorum quæ causa sit, mihi
 qui-

quidem non constat, ex missis tamen hinc Sæc. XVII.
 inde literis colligi facile potest, *Transylva-* A. C. 1619.
nice etiam Principis ad Moravice Ordines
facta postulata, propediem eam palam fa-
cerent. Interim Deum precor, ut pericu-
lum omne ab Imperii finibus avertat, &
ne Turcis occasio detur, quod armis non
potuerunt hactenus, obtinendi, clementissi-
me prohibeat.

Verum hæc Principum monita eo minus Friderici animum ad saniora revocabant, quo audacius ejus fautores illum in suo proposito firmabant, atque edito libello (*) demonstrare nitebantur, quod Ferdinandus II. mortuo Mathia Imperatore a Bohemiæ Regno, annexisque Provinciis exciderit, proin Fridericus a Bohemiæ Ordinibus jure in Regem eligi potuerit.

Y 3

§. IX.

(*) Hujus libri sine Authoris, & typis nomine anno 1620. editi titulus est. *Deductio* daß ist, nothwendige Ausführung, Bericht, und Erzählung deren Ursachen und Motiven, warum Kaiser Ferdinandus II. nach tödtlichen Abgang, weil. Kaiser Mathia, des Regiments im Königreich Böhheim und des selbigen incorporirten Länder verlurztiget worden.